

Natuurpark van Tajo Internacional: varen langs de grens tussen arenden, dolmen en de ridders van de orde van Alcántara

Varen in de internationale wateren en de iberische arenden en zwarte gieren observeren, de megalithische overblijfselen en de romaanse erfenis ontdekken, in de voetsporen treden van de ruiters van de Orde van Alcántara... deze zijn maar enkele van de mogelijkheden die Extremadura en een Natuurpark van Tajo Internacional aanbiedt. Een beschermd gebied dat Spanje en Portugal delen en waar de langste rivier van het Iberische vasteland (1.008 km) enkele spectaculaire ervaringen deelt.

Zowel het gedeelte van het nationale park gelegen in Extremadura (25.088 hectare) als het Portugese gedeelte (26.484 ha), de reiziger ontdekt de natuur in de puurste vorm, vertegenwoordigt door verscheidene ecosystemen zoals de weiden of de rotsen die de rivier en de zijrivieren vormen, het legaat van verschillende beschavingen (Romeinse, Arabische, Joodse,...) en een gastronomie van producten van eerste kwaliteit (Iberisch varken, schaap, geiten – en schapenkaas, grote en kleine jacht, ...).

Deze regio is een paradijs voor de observatie van vogels gezien de hoge concentratie hiervan. Het is niet moeilijk om de Iberische arend te zien (het belangrijkste centrum van Extremadura voor de reproductie bevindt zich in deze regio), de zwarte ooievaar, de zwarte gier, de koninklijke arend, de Europese slangenarend, de aasgier, de vale gier, de oehoe en de grijze wouw.

Naast de uitzichtpunten op verschillende plaatsen is het mogelijk om dicht te komen bij de fauna en flora van Tajo Internacional vanuit de boot "Balcon del Tajo", die verschillende delen van de rivier afloopt met een natuurgids aan boord.

Ruime catalogus van monumenten

Het historische patrimonium is net zoals het natuurlijke zeer uitgebreid en gevarieerd. In Valencia de Alcántara bevindt zich een verzameling van dolmen die als cultureel erfgoed werden verklaard, omdat het gaat om een van de grootste en best bewaarde megalithische plaatsen in Europa. Op deze plaats bevinden zich de gotisch-joodse wijk, cultureel erfgoed in de categorie "historische verzameling", waar men de synagoge onderscheidt, en de kerk van Onze lieve vrouw Rocamador (eeuwen Xv-XVI), waar in 1497 Isabel, dochter van de katholieke koningen, trouwde met de Portugees Manuel I. Er bestaan ook megalithische resten in andere gemeenten, zoals Alcántara Cedillo, Herrero de Alcántara of Santiago de Alcántara, waar de grotten van El Buraco en La Grajera zich bevinden, met grotschilderijen en een interpretatiecentrum over megalieten.

In de historische verzameling van Alcántara, ook cultureel erfgoed, komen we de kerk Santa Maria de Almocovar tegen, een laat Romeins gebouw gebouwd op een oude moskee waarvan de voornaamste gevel een van de voorbeelden is van Extreemse Romaanse stijl. De Romeinse brug van Alcántara verdient een aparte vermelding want het is een icoon van Extremadura. Afgewerkt rond het jaar 106 in de tijd van de keizer Trajano, gaat het om een schitterend werk dat deel uitmaakte van de Romeinse weg tussen de hoofdstad van Bética (Cordoba), Portus Cale (Oporto) en Bracara Augusta (Braga). Het is 58 meter hoog, 194 meter lang en 8 meter breed. De originele naam in Arabisch is: "Qantarat-as saif" (Puente de la Espada).

In deze zone van Tajo Internacional werd de militaire Orde van Alcántara gesticht. In een eeuw waarin men grote territoriums annexeerde, was deze Orde zeer belangrijk voor de herovering en zodoende zorgde deze voor een belangrijke economische en militaire positie. In andere regio die gelinkt zijn aan de ridders van Alcántara is het de moeite om de Conventual de San Benito in Alcántara te bezoeken. Dit is één van de parels van de hergeboorte van Extremadura, de geboorteplek van de Orde. Ook de stad Brozas of het kasteel van Peñafiel (Zarza la Mayor), van herkomst Arabisch, gelegen in een spectaculaire bergpas van de rivier Erjas aan de grens met Portugal zijn een bezoekje waard.

<http://www.turismoextremadura.com>